

ADÓS, FIZESS!

A hír megdöbbentő: négy-szeresére emelkedett a lakosság eladósodása. Hogy mihez képest? Talán az elmúlt évekhez, talán a rendszerváltáshoz képest. Erről nem szól a fáma! De akárhová is mérjük, a lényeg, hogy tíz- és tízezerrel vannak családok, amelyek fűnek-fának, de leginkább bankoknak, pénzügyintézeteknek tartoznak!

(3. oldal)

2005. június 4.

A MUNKÁSPÁRT 21. Kommunista Kongresszusa az egykori Vörös Csepelen

A párt minden tagja részt vehet a kongresszus munkájában. A részvételi szándékot április 23-áig lehet jelezni az alapszervezetek vezetőinél.

CIKKEINKBŐL

◆ Elszigetelt érdekvédelem

(3. oldal)

◆ Örök dicsőség

◆ Könyvajánló

◆ Jól érzik magukat a Bóbitások

(7. oldal)

◆ Emlékezzünk: A Magyarországi Szocialista Munkáspártra

(8. oldal)

ISMÉT MOLDOVA!

Örömmel tudatjuk, hogy ez év májusában megjelenik *Moldova György* Az utolsó töltény című önéletrajzi regényének negyedik kötete. A szerző jóvoltából a következő lapszámunktól kezdve ismét csak A Szabadság hasábjain olvashatnak részleteket a könyvből.

KÓRHÁZ BELÜLRŐL

„Lássuk, mi a helyzet Csepelen, abban a kórházban, melynek megszűnte illetve átszervezése – vagy inkább leépítése – ellen tüntetések sorozata zajlott nemrégiben.”

(5. oldal)

SZÁMÚZÓTT KOLDUSOK

Néhány szocialista képviselő indítványára a szegedi önkormányzat úgy döntött, hogy a városközpontból kieb-
rudalják a koldusokat, mert megítélésük szerint a helybelieket és a turistákat is zavarja, irritálja a csúf látvány, s egyébként is a koldulás nem illik abba a „képbe”, amely ma Magyarország rangját növeli.

(3. oldal)

HÁZUNK TÁJÁRÓL

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség VII. Kongresszusa és Ifjúsági Aktíva

(4. oldal)

Megszólítani az embereket

A napokban Arató Istvánnal, a Munkáspárt VIII. kerületi elnökével, a budapesti elnökség tagjával beszélgettünk. Tevéleges, igyekvő ember. Legalábbis abban, hogy az általa jónak tartott üggyel nem sajnálja az időt.

(5. oldal)

- ◆ A párt postájából (4. oldal)
- ◆ A pénzgyűjtésről (8. oldal)
- ◆ Felhívás a majálisra! (8. oldal)

ÖNÖK ÍRJÁK

- A „megélhetési” bliccelés
- Ellentmondásos érzések
- Egy eposz értékelése
- Ideológiai örök
- Hajléktalanok dala

(6. oldal)

KÜLPOLITIKA

„A májusi parlamenti választásokon történő győzelmük esetén a brit konzervatívok az Európai Unióval való kapcsolat megváltoztatását ígérik. John Redwood, a torry 'árnyékkormány' tagja a londoni Financial Timesnak adott nyilatkozatában kilátásba helyezte a közös halászati politikával való szakítást, a bevándorlási politika, valamint a szociális és munkaügyi kérdések fokozott ellenőrzését.”

„A múlt év júniusában tartott európai parlamenti és helyi választások után az április 3–4-én tartott részleges regionális erőpróban újabb csapás érte a Silvio Berlusconi miniszterelnök vezette olasz jobbközép kormánykoalíciót. Veresége előre látható volt, mivel az ország gazdasági fejlődése megtorpant és a takarékosági intézkedések elsősorban a lakosságot sújtották.”

(2. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Április 6. Május ötödikére írták ki a parlamenti választásokat Nagy-Britanniában, és a kampány kezdetével II. Erzsébet a hagyományoknak megfelelően feloszlatta a parlamentet. A közvélemény-kutatások szerint a Munkáspárt a választások esélyese a Konzervatív Párttal szemben. Tony Blair máris harmadik miniszterelnök ciklusára készül.

Április 7. Közel négyezer embert végeztek ki világszerte 2004-ben, és ez a szám magasabb az előző évinél. A legtöbb halálos ítéletet Kínában hajtották végre (3400), majd Irán, Vietnam és az USA következnek. Tavaly öt ország (Görögország, Szamoa, Szenegál és Törökország) törölte el a halálbüntést, több ország pedig szünetelteti a kivégzéseket.

Április 8. Eltemették II. János Pál pápát a vatikáni Szent Péter-bazilikában. A gyászszertartáson több száz egyházi és világi méltóság, illetve sok százezer zarándok vett részt, a világon pedig több milliárd ember követte figyelemmel az eseményt tévéközvetítésen keresztül. A száztizennyolc főből álló konklávé április 18-án kezdi meg pápaválasztó ülését.

Április 9. Egy kurd politikust, Dzsalal Talabani választotta az ideiglenes iraki nemzetgyűlés nagy többséggel az ország elnökévé. Helyettesei egy síita és egy szunnita, a miniszterelnök pedig az új elnök javaslata alapján síita politikus lesz. A hetvenkét éves Talabani a Kurdisztáni Hazafias Unió párt vezetője, tapasztalt politikus, aki igen jó viszonyban van az amerikaiakkal. Az ő feladata lesz a kurdok egységének és ezen keresztül az egész iraki kormánynak, vezetésnek a megszilárdítása.

Április 10. Egy felmérés szerint a britek kétharmada alkalmatlannak tartja az uralkodásra az 57 éves Károly trónörökös, és szívesebben látnák fiát, Vilmost a trónon. Károly mellett nem nagyon kedvelik új feleségét, Camillát sem, akivel a trónörökös hosszas huzavona után a napokban házasodott össze.

Április 11. Új kormány alakulhat Csehországban. Támogatják a cseh szociáldemokraták a pénzügyi botrányba keveredett Stavislav Gross pártelnök és kormányfő javaslatát az eddigi koalíciós partnerekkel való új tárgyalásokról és másik kabinet létrehozásáról. Az új koalíciós egyezség megszűlésekor Gross lemond, legvalószínűbb utóda az eddigi EU-nagykövet: Jan Kahout.

Április 12. Berendelték Kína Tokióba akkreditált nagykövétét a japán külügyminisztériumba a kínai Japán-ellenes tüntetések miatt. A megmozdulásokon több ezer tüntető – nagyrészt diákok – amiatt tiltakoztak, mert a japán iskolákban olyan új történelemkönyvek jelentek meg, amelyekben nem szerepelnek a japán megszállók által elkövetett kegyetlenkedések a múlt század harmincas-negyvenes éveiben Kínában.

A huszonötök Európájából jelentjük

● A májusi parlamenti választásokon történő győzelmük esetén a brit konzervatívok az Európai Unióval való kapcsolatok megváltoztatását ígérik. John Redwood, a torry „árnykormány” tagja a londoni Financial Timesnak adott nyilatkozatában kilátásba helyezte a közös halászati politikával való szakítást, a bevándorlási politika, valamint a szociális és munkaügyi kérdések fokozott ellenőrzését. A Munkáspárt halogató taktikájával szemben a konzervatívok az idén ősszel szeretnék megtartani az európai alkotmányról való népszavazást. Redwood szerint nincs szó az EU-val történő szakításról, de a „nem” győzelménél több korábbi megállapodást újra akarnak tárgyalni Brüsszellel. Andrew Rosindell, a Konzervatív Párt alelnöke az

euroszkeptikusok honlapján megjelent írásában viszont az Európai Parlament feloszlátását, valamint a közös törvények a nemzeti joggal szembeni felsőbbrendűségének a megszüntetését követelte. Jack Straw, a munkáspárti kormány külügyminisztere felszólította Michael Howard konzervatív vezetőt, hogy követelje Rosindell nyilatkozatának a visszavonását, vagy pedig zárják ki a politikust a pártból.

● Az Istat olasz statisztikai intézet szerint a gazdasági növekedés 2004-ben mindössze egy százalék volt, ami a legalacsonyabb az euróövezet államai között. A kormány az idén 2,5 százalékos növekedést remél, de a Banco d'Italia csak 1,1 százalékkal számol. Az olasz árak folyamatosan elvesztik piacaikat, és arányuk a nemzetközi kereskedelemben négyről három százalékra csökkent. Versenyképességét tekintve az ország a világranglista 45. helyén áll. Berlusconi optimizmusával szemben Cordero di Montezemelo, a Gyáriparosok Szövetségének az elnöke azt mondta, hogy „Olaszországban üzemzavar van”. Alberto Alesina, a gazdaságtudo-

mányok professzora pedig kijelentette, hogy „rövid, közép- és hosszú távon egyaránt borúlátó vagyok, mert a változásnak semmi jelét sem látom”.

Berlusconi „barátsága” George Bushsal, Tony Blairrel és José Maria Aznarral nem kompenzálja az ország nemzetközi szerepének a csökkenését. Chirac, Putyin és Schröder a közelmúltban tartott hagyományos csúcsértekezletén részt vett a spanyol Zapatero is, de Berlusconi nem kapott meghívást Párizsba. Róma igyekszik megakadályozni, hogy Németország, Japán és más országok az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagjaivá váljanak, ami Olaszország további háttérbe szorulását jelentené.

● Az EU „trojkája”: Benita Ferrero-Waldner külügyi biztos, Jean Asselborn luxemburgi külügyminiszter és Javier Solana, a szervezet külpolitikájának az irányítója március 30-án Kijevben tárgyaltak Viktor Juscsenko elnökkel és az új vezetés több tagjával. Az ukrán kormány célja az ország teljes jogú EU-tagsága, de még a csatlakozási tárgyalások megkezdésének a lehetőségéről sem volt hajlandó a trojka tárgyalni. A

– Munkatársunktól

Berlusconi újabb veresége

A múlt év júniusában tartott európai parlamenti és helyi választások után az április 3–4-én tartott részleges regionális erőpróban újabb csapás érte a Silvio Berlusconi miniszterelnök vezette olasz jobbközép kormánykoalíciót.

A húsz tartomány közül tizenháromban szavaztak, amelyekből nyolcat mostanáig a kormánypártok irányítottak. A „Szabadságok háza” nevű, Berlusconihoz kötődő szövetség csak két tartomány: Lombardia (Milánó) és Veneto (Venezia) vezetését tudta megőrizni, tizenegyben pedig a Romano Prodi volt EB-elnök által irányított balközép koalíció, az „Unió” jelöltjei győztek vagy nagy eséllyel indulnak az április 17–18-án tartandó második fordulón.

Az „Unió” a szavazatok 54 százalékát szerezte meg, a „Szabadságok háza” pedig 42 százalékot kapott. A jobboldal többek között olyan fontos tartományokat veszített el mint Piemonte (Torino), Liguria (Genova) és a Rómát övező Lazio. Romano Prodi szövetségét kötött a kommunistákkal, a környezetvédőkkel és más baloldali erővel. Az ország déli

részén lévő Pugliának a kormányzója, a Kommunista Megújulás pártjának jelöltje Nichi Vendola lesz. A választási eredménye megerősítette a „Professzornak” nevezett Prodi belpolitikai helyzetét, aki egyes vezetők ellenkezése ellenére egységes reformpártot akar szervezni. Sajtójelentések szerint az olasz középbal szervezetek Prodit formálisan is vezetőjüké fogják választani májusi konferenciájukon.

A kormánykoalíció veresége előre látható volt, mivel az ország gazdasági fejlődése megtorpant és a takarékosági intézkedések elsősorban a lakosságot sújtották. Nem hozott szavazatokat a kormányfő által kezdeményezett adócsökkentés sem. Széles körű társadalmi elégedetlenséget okozott az is, hogy a parlamentben kérészokat különböző alkotmányos „reformok” csak Berlusconi és szövetségesei pozícióit erősí-

Silvio Berlusconi

Romano Prodi

tették. A lakosságot felhárborította a miniszterelnök önteltsége és Bush elnök iraki háborújának értelmetlen, számos olasz áldozatot is jelentő támogatása. Gianfranco Fini külügyminiszter, a jobboldali Nemzeti Szövetség vezetője kénytelen volt elismerni, hogy a kormány helyzete meggyengült. Az olasz gyáriparosok szövetsége, a nagyhatalmú Confindustria egyelőre a kivárára játszik, és

a 2006-os választásokat követő új kormány intézkedéseitől várja a piac megélnélkülését, valamint a beruházásoknak kedvező gazdasági környezet kialakulását.

A baloldali erők is győzelmet remélnek a jövő évi parlamenti választásokon, ahol Prodi és Berlusconi kemény összecsapása várható.

Lengyel Ákos

Április 15-ike piros betűs ünnep a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban. A KNDK nagykövetségének közleménye így méltatja az eseményt: „Ebben az évben ünnepeljük Kim Ir Szen elnök 94. születésnapját. Ezt a napot a KNDK-ban a Nap Napjának nyilvánították. Kim Ir Szen elnök egész életét Korea és a koreai nép szabadságának és boldogságának, az emberi függetlenség ügyének szentelte. Élete során az elnök nagy szolgálatokat tett Koreának a felszabadításában elért sikerekkel, a Juche eszme megteremtésével, az USA elleni háború győztes végigvitelével, az erős szocializmus építésével. A koreai nép ezért a KNDK örökös elnökeként tiszteli és becsüli őt, és ezért ünnepli születésnapját kiemelkedő nemzeti ünnepként.” Köszöntjük az ünnepen a koreai népet, a Koreai Munkáspárt tagjait.

BARÁTAINK ÜNNEPÉN

FELHÍVÁS

szolidaritási akcióorozatra, AMELYNEK CÉLJA, HOGY KIÁLLJON A SZOCIALISTA KUBA MELLETT

Idén is elérkezett az az idő, amikor az amerikai birodalom benyújtani készül az ez évi vádiratát az ENSZ Emberi Jogok Bizottságához Kuba ellen. Eddig az Egyesült Államok mindig talált magának egyet a hűséges csatlósai közül, aki kész volt benyújtani ezt az álságos indítványt. Idén viszont más a helyzet. Elérkezett az az idő, amikor az USA kénytelen saját maga megtenni ezt a lépést. Ez viszont nem jelenti azt, hogy ugyanakkor ne tudna nyomást gyakorolni számos országra, hogy a már benyújtott indítvány elfogadását támogassák. Sajnos, ilyen támogató ország Magyarország is. Ezért ennek az akcióorozatra, amelyet tüntetés fog zárni, az a célja, hogy tiltakozzon a magyar kormányról ez ügyben, követelve, hogy ne támogassa ezt az álságos, hamis és igazságtalan határozatot.

De miről is van szó?

Az Egyesült Államok minden évben benyújtat (eddig mindig más országgal) egy indítványt az ENSZ Emberi Jogok Bizottságához, amelyben kéri a bizottságot, hogy közleményben ítélje el Kubát az emberi jogok megsértése miatt. Ebben az ügyben több, igencsak megkérdőjelezhető hitelű elem van. Legalább három: a bizottság, amelyhez a beadványt intézik; az Egyesült Államok, amely a határozatot javasolja; és maga a beadvány.

Az Emberi Jogok Bizottsága – annak ellenére, hogy vannak még benne olyanok, akik komolyan hisznek az alapítócélok fontosságában – elvesztette a hitelét. Teljes mértékben az USA kormányának politikai manipulációjává vált, aminek leglátványosabb példája, hogy elutasította azt az indítványt, amely elítélte volna az Egyesült Államok guantanamói koncentrációs táborában folyó kínzásokat és az emberi jogok semmibevételét. Ehhez nem is kell kommentárt fűzni. Ezenkívül figyelmen kívül hagyja, hogy a világban emberek milliói vannak megfosztva az élethez való joguktól, a békéhez való joguktól, a táplálékhoz való joguktól, a tanuláshoz való joguktól, a méltóságos munkához való joguktól.

A Kuba-ellenes határozat benyújtója minden évben közvetett, idén talán közvetlen módon az USA. Az az ország, amely hamis indokkal megtámad egy szuverén államot; az az ország, amely kettős mércét használ a terrorizmus megítélésében. Miközben háborút indít a „terrorizmus ellen”, ő maga is terrorizmusokat támogat, akik ártatlan kubaiak vérént ontják ki. Az az ország, amely nemhogy elítélne ezeket a gyilkosokat, még ki is tünteti őket, és kímé-

letlenül életfogytiglanra ítéli azt az öt kubai hazafit, akik megpróbálták megvédeni hazájukat a terroristák bombáitól. Az az ország, amely maga is gazdasági terrort alkalmaz, amikor blokádot tartja Kubát (és más országokat), és ezzel ártatlan gyermekektől tagadja meg (többek között) a gyógyszereket. Az az ország, amelynek katonái a legkíméletlenebb kínzási módszereket alkalmazzák a foglyakkal szemben a guantanamói katonai támaszponton.

Az emberi jogok ezzel a kettős mércével mérve attól függenek, hogy úgynevezett fejlődő országban él-e vagy nem. A bizottságban többnyire olyan országok vannak, amelyeknek megvan a joguk a békére. Megvan, mert mindig ők a támadók és soha nem őket támadják meg. Megvan a joguk a fejlődésre, mert a fejlődésük záloga a szegény országok minél kíméletlenebb kizsákmányolása. Ebből világosan látszik, hogy ezek a jogok jelenleg a gazdagok jogai.

Ez ugyanúgy megvan persze országos szinten is. Az

vélemény, hogy a nyomor, ami- ben tömegek élnek, az ő hibájuknak a következménye.

Ezek az országok katonailag is kiszolgáltatottak, mivel egy ilyen országot minden további nélkül megtámadhat az Egyesült Államok a terror elleni harc jelszava alatt, és ezek után még „felszabadítóként” ünnepeleti magát. Lebombáz egy országot, hogy „felszabadítsa”.

Annak, hogy az Egyesült Államok felhasználja az ENSZ Emberi Jogok Bizottságát, hogy az általa felállított „fekeletelstán”, az úgynevezett „gonosz tengelyén” is szereplő Kuba ellen támadást intézzen, fontos oka van. Ez az ok nagyon egyszerű: Kuba minden nehézsége ellenére azon van, hogy a világnak az Egyesült Államoktól eltérő alternatívát adjon, megmutatva, hogy komolyan gondolja ama jelszavát, hogy lehetséges egy jobb világ.

A szocialista Kuba hisz abban, hogy nem lehet demokrácia szociális igazságosság nélkül. Hogy nem lehetséges szabadság mindenki számára elérhető kultúra és oktatás nélkül. Hogy a tudatlanság minden nyomor okozója. Hisznek abban, hogy csak a művelt nép lehet szabad, és abban is, hogy igazi emberi jogok egyenlőség nélkül nem lehetségesek, mivel gazdag és szegény papíron egyenlő jogai soha nem ugyanazok a valóságban.

Ezek azok az alapelvek, amelyeket a kubaiak már megtanultak, amelyek alapján a többtől különböző országot építenek. És ez az, amit az Egyesült Államok 1959–60 óta minden eszközzel le akar rombolni. Nem szeretné, ha a szocialista Kuba példát mutatna a világ többi országának. Emellé persze még odajön az a nyers érdek is, amellyel az USA megint egy öt kiszolgáló korrupt vezetést szeretne látni Kubán, hogy a szigetországot újra félgymarmati sorba kényszerítse, és a lehető legteljesebb mértékben kizsákmányolja. Eme céljai eléréséhez pedig nem riad vissza semmitől, eszközei a politikai, gazdasági terrorról a fegyveres terrorig terjednek.

A politikai nyomásgyakorlás egyik eszköze ez a minden évben betervezett nyilatkozat, amelyet Magyarország is minden évben támogat. Ezért kérjük a magyar politikai élet szereplőit, de legfőképpen a magyar kormányt, hogy idén ne támogassa az Egyesült Államok eme mocskos és hazug támadását Kuba ellen.

El a kezekkel a szocialista Kubától!

Magyar–Kubai Szolidaritási Társaság Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség VII. Kongresszusára és ifjúsági aktívájára

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség országos vezetősége nevében **2005. április 30-ára, szombat 11.00 órára összehívom a Baloldali Front VII. Kongresszusát és ifjúsági aktíva ülést, amelyre minden tagunkat, a 35 év alatti párttagokat és a szimpatizáló fiatalokat szeretettel meghívjuk.**

Az idén is nagy jelentőséget tulajdonítunk a kongresszusunknak, amelyen a szervezet ideai feladatait, terveit fogadjuk el.

Javasolt napirendi pontok:

- Beszámoló az előző kongresszus óta eltelt időszakról.
- Jövő évi terveink, kampányaink.
- Politikai program elfogadása.
- A vezetőség megválasztása.

Vendégek:

- A Munkáspárt vezetősége.
- A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség vezetősége.
- A Munkáspárt megyei elnökei.

Idén, gondolva a 2006-os választásra való felkészülésre, együtt tartjuk a Baloldali Front kongresszusát és a Munkáspárt fiatal tagjainak, szimpatizánsainak ifjúsági aktíváját.

Természetesen meg fogjuk választani a párt ifjúsági szervezetének, a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetségnek a vezetését, meg kell határoznunk a következő időszak tevékenységét, de nekünk is ki kell vennünk a részünket a Munkáspárt választási felkészülé-

séből, s részt kell venni a párt választási programjának a fiatalokat érintő részeinek kidolgozásában is.

A kongresszust Budapesten, a városligeti Paál László sétányon (a másnapi munkáspárti majális helyszínén) tartjuk.

Minden érdeklődő fiatalnak lehetősége van Budapesten maradni május elsejére is, de kérünk mindenkit, hogy legkésőbb április 25-ig ezt jelezze.

A kongresszus április 30-án 11 órakor kezdődik, de már 9 órától várjuk a résztvevőket a városligeti kongresszusi sátorban. Felkérjük Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét és Miguel Madeirát, a DIVSZ elnökét, hogy köszöntse a rendezvényünket.

Megvitatjuk a Baloldali Front elkövetkező kampányait, a politikai programunkat.

Sorra kerül – az alapszabályunk értelmében – az országos vezetőség és a felügyelőbizottság megválasztása. Ezekre, a Baloldali Front elnöki tisztségére, az országos vezetőségi tagságra pályázni kell. Ennek csak egy feltétele van, hogy a pályázó tagja legyen a Baloldali Frontnak. A pályázatnak tartalmaznia kell egy rövid önéletrajzt és egy egyoldalas politikai tervet.

A pályázatokat április 25-éig kérjük postára adni, illetve e-mailen elküldeni. Címünk: 1082 Budapest, Baross utca 61., e-mail: info@baloldalifront.hu.

Olvassátok el a weblapunkon a VII. Kongresszus menüpontot, ahol folyamatosan értesülhettek a hírekről.

Székely Péter

A PÁRT POSTÁJÁBÓL

Kedves Thürmer elvtárs! Tisztelt Központi Bizottság!

Mi alulírottak: Kalocsa és több környező település kommunistái, akik 1989-ben elsőként vettünk részt az MSZMP újjászervezésében, egyetértünk a Központi Bizottság kommunista többségének 2005. március 12-ei határozatával.

Kérünk titeket, hogy a jövőben is éljete a szervezeti szabályzat adta jogaitokkal, és határozottan lépjetek fel a magyar nép egyetlen baloldali pártját gyengítő, zavartkeltő, egységbontó, frakciós tevékenységet folytató szemé-

lyek és csoportok ellen, akiknek semmi keresnivalójuk nincs egy valódi marxista-leninista kommunista pártban. Kérjük, hogy levelünket hozzátok nyilvánosságra A Szabadság hetilapban. Mi a magunk területén minden tőlünk tehetőt megteszünk pártunk egységének megtartása érdekében. Felelősségteljes munkátokhoz kívánunk sok kommunista sikert.

Elvtársi üdvözléssel: *Lakatos Lajos, Lakatos Lajosné, Kistamás Sándor, Mucsi Bálint, Orosz László, Orosz Lászlóné, Bredák János, K. Kovács Sándor, K. Kovács Sándorné, Tóth Gyula.*

Intelem a párt valamennyi megyei tagjához

Mint a párt alapító tagja, őszintén sajnálom, ami történt 2005 tavaszán Baranya megyében a párt szervezeteiben.

Sajnálom és egyben szeretném óva inteni azokat a baloldali kommunistákat, akik elhiszik, hogy az, ami a párt megyei elnökségében külső segédlettel zajlik, megváltoztatja a Munkáspárt politikáját. A legutolsó alapszervezeti taggyűlésen azt találtam mondani hozzászólásomban, hogy nagyon szégyellem magam, hogy a megye egyik alapszervezetének tagja vagyok. Ugyan sokan megdöbbentek e kijelentésemre, de ugyanakkor többen hallgattak. Sajnos többen mások, akik követői egyes elvtársaknak, azt felelték, hogy inkább büszkének vallják magukat.

Nos, itt állunk 2005 tavaszán Baranya megyében. Az a levél, melyet Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke hozzánk, Baranya megyei-ekhez intézett, nagyon sok elvtársnak elgondolkodtató. Véleményem alapján a levél tartalma csak óvintés a tekintetben, hogy mi várható, ha az elnökség tagjai idáig jutottak. Természetesen hibásak azok is, akik elvhűségüket feladva közelebb állnak valamely más baloldalinak nevezett párt vezetőihez.

Befejezésül arra kérem a megye kommunistáit, hogy hagyjanak fel a további hiszékenységgel és térjenek vissza eredeti céljaikhoz, a kommunista eszme vállalásához.

Gelb Zoltán
volt alapszervezeti titkár

ÖRÖK DICSŐSÉG

Meghívást kaptam, ezért felkerestem április 4-én délután Szegeden, a petőfitelepi családi házában Almásy István nyugdíjast, aki a Démasznál korábban elektroműszerészként dolgozott. Tudtam, hogy valamilyen eseményre invitáltak többünket, mégis meglepett az épület utcafronti falán levő negyvenszer negyven centis lapos, bordó terrakotta, benne zöld babékoszorú, ráírva: Örök dicsőség a magyarság biológiai megmentéséért 1945–2005. Mellette a dombrómi jobb oldalán a Szovjetunió, az Amerikai Egyesült Államok és Franciaország zászlaja látható. Gyülekezés közben a házigazdával beszélgettünk.

– Ki és miért készítette a terrakottát?

– Megkértem B. Kovács Emőke mártélyi szobrászművésznőt, hogy hazánk felszabadulásának 60. évfordulójáról méltóképpen emlékezzünk meg és alkosson egy domorművet. Nemcsak azért tisztelgünk, mert 1945. április 4-én felszabadult az országunk, hanem azért is köszönettel tartozunk, hogy a magyarságot létben megmentették a szovjetek, amerikaiak, franciák. Egyrészt

több nép megsemmisítéséért harcoltak a fasiszták, másrészt bennünket a Kárpát-medence több millió lakosával együtt ki akartak telepíteni.

– Mi a jelentése a terrakotta bal oldalára tűzött gyászszalagnak?

– A szalag egyrészt azt az érzést fejezi ki, hogy valamikor nagy ereje volt az igazi baloldaliaknak, akiknek utódai ma is bíznak az emberek elviselhetetlen helyzetének jobbra fordulásában a kommunisták segítségével. Ugyanakkor a gyászszalag

lag arra is utal, hogy a kapitalizmus 1989-es restaurációja óta számolatlanul ártották a történelem korábbi menetét. Egyik legsúlyosabb torzítás az 1945-ös felszabaduláshoz köthető. Az új, mondva csinált történetek olyan ferdén tárlják a náci kiűzést, hogy a megtámadott és a támogatók azonos elbírálás alá szorítják. Eltűntették a felszabadítók emlékhelyeit, lekaparnak csillagot, orosz feliratokat és más jelképeket is. És végül, de nem utolsósorban a gyászszalag arra is int, hogy a magyarság ne felejtse el, hogy az elmúlt hatvan évben mit kapott, amiket elvettek tőlünk. Annak idején azt harsogtuk, hogy földet, gyárat vissza nem adunk. Most semmink sincs, mert kizsákmányoltak bennünket. Itt van a házam falán a terrakotta, ezzel a saját tüntetésemet megtettem.

Tarnai

Az igazi Bruno Bettelheim

A szerzőt, Richard Pollakot egyetlen irodalmi vagy egyetemes lexikon sem említi, csak annyit tudunk róla, amit a fülszöveg közöl: amerikai regényíró, tanár és újságíró... hosszú éveken át dolgozott Bruno Bettelheim életrajzán. Könyve erőteljesen személyes indíttatású, gyermekként tanúja volt, amint Bettelheim dühödt kioktatja édesanyját, amiért nem elég szeretettel, odaadással nevelte autista öccsét, Stephent, s inkább a Bettelheim-vezette Ortogenikus Intézetbe vitte 1943 őszén, mert terhes volt számára az állapota-igényelte „figyelmesebb” foglalkozás. Bettelheim általában mindig erőteljesen hangsúlyozta, hogy érzelmileg mennyire elengedhetetlen, pótolhatatlanul fontos, hogy a szülőanya maga szoptassa gyermekét. Itt nem elsősorban az anyatej jelentősége dominál, hanem az az intim érzelmi kapcsolat, amelyet a csecsszopó az édesanya testelegén át érzel (egy életre kihatóan!), amikor még meg sem indulhat az értelmi ráhatás.

őnmaga által felajzott, fantasztikusan kettős (negatív-pozitív) eredményt sejtető munkához. A tizenhat fejezetre tagolt mű a maga 464 szöveges-képes oldalával, s a hozzácsatolt impozáns (86 oldalas) forrás- és jegyzetanyaggal (fejezetenként 69–131 jegyzettel!) alapos életrajzot s műbírálatot írt, amelynek mindenképpen „szépséghibája”, hogy könyve a személy halála után hét évvel jelent meg angolul, s tizenötlettel magyarul, amikor az érdekeltek (férj és feleség) már semmit sem cáfolhattak.

R. Pollak prekonceptiója szerint Bettelheim összetett személyiség: származása és előélete miatt szakadatlanul vívódó, depresszióra hajlamos, s ugyanakkor kifogyhatatlan energiájú tudós, akinek éles pszichológiai meglátásai voltak. Rendkívüli erővel tudott hatni munkatársaira, akik közül többen istenítették, mások talán rettegetve teljesítették utasításait. Pollak szerint „komoly károkat is okozott mind az egyes emberek életében, mind a pszichológia tudományában, s az a kép, amelyet a külvilág felé mutatott, sok tekintetben hamis volt, egyszerűen nem felelt meg a tényeknek”.

(Európa Könyvkiadó, Budapest, 2005. 558 oldal, 3800 Ft.)

Frideczky Frigyes

Jól érzik magukat a Bóbitások

Beszélgetés a szegedi Klebelsberg-óvoda vezetőjével

Az Alföld középső és déli részén három településen, Szegeden, Kiskunhalason és Szolmonon működik olyan óvoda, amelyben sérült gyermekekkel is foglalkoznak.

Szegeden a Klebelsberg kultuszminiszterrel elnevezett telepen 1929-ben adták át az állami fenntartású óvodát. Aztán az 1950-es évek elején a több mint kétezer lakosú városrészt Hattyas-telepre változtatták,

épületrészben kaptak helyet a kiszolgálóhelyiségek, vagyis az öltöző, a konyha, az ebédlő, s ott van a tornaterem is. Az új szárnyban találhatóak a foglalkoztatószobák, gyermeköltözők, a fejlesztőszobák, amelyekben gyógypedagógus gondoskodik a kicsik ellátásáról.

– Hány gyereknek ad otthont a Klebelsberg-telepi óvoda, közülük mennyien sérültek, mióta foglalkoznak velük, s milyen indíttatásból?

nem tud jární és vannak halmozottan sérült gyerekek, akik nemcsak a mozgásukban sérültek, hanem értelmileg is akadályozottak vagyis különböző fokban értelmi fogyatékosok.

– Kik foglalkoznak a Bóbitásokkal, milyen településekről jönnek, s ki hozza, viszi őket?

– Ebben a csoportban levő gyerekekkel főállású gyógypedagógus, konduktor, vagyis mozgásfejlesztő szakember, fejlesztő óvodapedagógus, több gyógypedagógiai asszisztens, gyermekfelügyelő, dajka foglalkozik az óvoda nyitva tartása alatt, tehát reggel hattól délután fél hatig. Többségük szegedi, de vannak vidéki, makói, hódmezővásárhelyi gyerekek is. A szegedieket a szülők hozzák, viszik. Működik Szegeden egy alapítvány, amely segít, s a vidéki fogyatékos gyerekeket naponta szállítja. A személyi állomány mellett a Klebelsberg-telepi óvodában a tárgyi feltételek is rendelkezésre állnak, vannak egyebek között a fejlesztéshez szükséges játékok, rehabilitációs eszközök, és a környezet akadálymentesített, vagyis kapaszkodó korlátok, feljárók segítik a közlekedést. Az óvoda működésével kapcsolatban megemlítem azt is, hogy a nyolc gyerek mellett az intézmény három csoportjában is vannak olyan kicsik, akik sajátos nevelési igényűek, vagyis ők is sérültek, de olyan mértékben, hogy integrálhatóak a normál óvodai közösségbe, tehát enyhébben sérültek s önellátóak.

– Hogyan lehet a Bóbita csoportba bekerülni, s mennyibe kerül?

– Országos és megyei szintű szakértői bizottságok működnek, külön a látásérültek, siketek, mozgássérültek, értelmi fogyatékosok, vakok részére és sorolhatnám tovább a sérülési típusoknak megfelelő szakértői bizottságokat, amelyek, miután a szülők elviszik hozzájuk a gyerekeket, javaslatot tesznek az óvodai felvételükre. Ami pedig az anyagiakat illeti, a szülőknek a gyerekek ebédjét kell fizetniük, mint minden óvodában. Tehát a velük való foglalkozásért, ellátásért, gondozásukért plusz költség nincs, ezért egy fillért sem kell téríteniük.

T. L.

majd 1992-ben visszakarta a régi nevét, s ebben az évben az óvoda épületének falán felavatták az egykori kultuszminiszter emléktábláját. Az önkormányzat által fenntartott gyermekintézmény működéséről, a sérült gyermekek ellátásáról, a velük való foglalkozásról, gondoskodásról Mészáros Jánosné óvodavezetővel beszélgettünk.

– Mekkora az óvoda területe, s milyen részekből tevődik össze?

– Jelenleg két szárnyból áll az intézmény, a régít Klebelsberg kultuszminisztersége alatt építették és ezt 1980-ban kibővítették. A két szárny modern, minden igényt kielégít. A régi

– Jelenleg nyolcvannégy gyerek jár az óvodába, s kialakítottunk egy speciális, úgynevezett Bóbita csoportot, amelyben három-hét év közötti, tehát óvodás korú nyolc sérült kicsivel foglalkozunk. A Szegeden működő 53 óvodától a Klebelsberg-telepi intézmény abban különbözik, hogy nálunk van a legtöbb sérült gyerek. Az óvoda 1987 óta foglalkozik sérült gyerekek ellátásával, gondozásával is. Akkor, tehát 18 évvel ezelőtt jelentkezett erre szülői igény és az óvodában dolgozók fogadókészség voltak.

– A gyerekek miben sérültek?

– Legtöbbjük mozgássérült, van közöttük, aki egyáltalán

MEGRENDELŐ

Kérem küldjenek az alábbi címre

1 példány A Szabadság bemutatósámot!*

Megrendelem A Szabadság példányát**

– havi előfizetéssel (460 Ft/hó)

– negyedévi előfizetéssel (1380 Ft/negyedév)

– féléves előfizetéssel (2760 Ft/félév)

– éves előfizetéssel (5520 Ft/év)

Név:

Cím:

* A bemutatósám megküldését a Progressio Kiadótól kérje (1082 Budapest, Baross u. 61.)!

** Az előfizetéses megrendelést a hírlapközbeszítőnél, a Magyar Posta hírlap-ügyfélszolgálati irodáin, vidéken a postahivatalokban lehet leadni. Kettő vagy több példány azonos címre történő postázását a Progressio Kiadó is vállalja.

**Hirdessen
A Szabadság
hetilapban!**

Többszöri
megjelentetésnél
kedvezményt adunk.

Várjuk
megrendeléseiket!

Részletes információ:

Huszár Zsófia

Telefon: 313-5420

